

[Niels Andersen.]

konstatere, at tolden fjernes for råvarer og for halvfabrikata, men deri ligger der egentlig en øget beskyttelse for de fabrikanter, der fremstiller færdigvarer. Dette kunne i og for sig indebære muligheden for, at tolden ikke er forhøjet i så stort omfang, som den er på nogle områder.

Det er forudsat ved de markedsforhandlinger, der har været ført, at tolden skal fjernes inden for de syvs frihandelsområde i løbet af en 10-årig periode. I denne forbindelse skal jeg nævne, at der naturligt opstår det spørgsmål, om vi med de forholdsvise høje toldsætter ikke risikerer en forskelsbehandling, som kan blive ret følelig i samhandelen med de centraleuropæiske lande. Vi har jo vor selvbestemmelsesret med hensyn til toldsætternes højde over for de lande, som ikke er medlemmer af de syv, og jeg vil gerne understrege, at jeg anser det for overordentlig vigtigt, at vi senere kan regulere disse toldsætter nedad, hvis det viser sig, at de får en betydelig indflydelse på den samhandel, vi har med de centraleuropæiske lande. Jeg anser det for en stor fordel, at vi netop ikke går ind i en toldunion, men opretholder vor selvbestemmelsesret på dette område, så at vi kan føre vor handelspolitik over for tredjeland, som vi ønsker det, også med henblik på udviklingen for hele vort handelssamkvem; man har jo fra 1939 til i dag øget procenten for afsætningen fra 10 til 27 pct., og det er givet, at den videre udvikling ikke må hindres af for høje toldsætter.

Lovforslaget indeholder endvidere mulighed for at pålægge antidumpingtold eller udligningstold. Man kan ikke se bort fra, at dette kan være nødvendigt, når andre lande opretholder subsidieordninger og tilskudsordninger for produktionen af visse varer. Det ville vistnok være urimeligt, om vi ikke havde en sådan bestemmelse. Jeg vil gerne understrege, at det er aldeles afgørende for denne lovbestemmelses virke, hvorledes den bliver administreret. Man skal vist være meget forsigtig, og jeg er i og for sig enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh, som gav udtryk for, at han ikke håbede, at denne bestemmelse nogen sinde skulle blive brugt. Dette håb kan jeg dele.

Toldlovsforslaget må efter min opfattelse nøje gennemgås i det udvalg, som nu skal

arbejde videre med disse problemer. Men jeg ønsker principielt at give udtryk for, at retsforbundet er imod disse høje toldsætter, og at kun den situation, vi befinder os i, er medvirkende til, at vi går med dertil, idet vi som helhed betragter lovkomplekset som en afvikling af den beskyttelseslovgivning, der har været ført.

I modsætning til det, jeg her har sagt om toldlovsforslaget, kan jeg kun rose regeringen for det lovforslag, der foreligger vedrørende valutalovens forlængelse. Da vi diskuterede valutaloven i 1957 og 1958, var vi fra vor side klar over, at denne lov indebar muligheden for en meget dybtgående afvikling af importrestriktionerne. Man kan måske mene, at det er gået lidt langsomt i de to forløbne år, men det er dog stadig gået fremad. Det, der nu sker, er imidlertid et kæmpeskridt mod en fuldstændig afvikling af disse importrestriktioner, og det ser vi naturligvis fra vor side med overordentlig stor glæde på. Man tager altså så stort et skridt, at de 64 pct. af færdigproduktionen, der i dag er under importregulering, reduceres til 8 pct. Det betyder, at købmanden i højere grad kan købe, hvor han kan købe bedst og billigst. Det betyder en friere dispositionsret, hvor købmanskabet kommer i højsædet i langt højere grad end hidtil. Vi har under de gældende importrestriktioner ført en sådan politik, at det i meget vid udstrækning har været en uddelervirksomhed at være købmand i Danmark. Det, der nu forestår, betyder, at man virkelig kan komme til at udføre købmanskab igen.

Men det har også en anden følge, som jeg tillægger overordentlig stor betydning, nemlig at der kommer en større ligestilling mellem landets borgere. Det har været en torn i øjet i hvert fald på mig og mit parti, at unge mennesker har haft overordentlig svært ved at etablere sig på grundlag af import. Jeg kender det fra det praktiske liv og ved, at det har været nogle elendige, kummerligt små bevillinger, nyetablerede har kunnet få fra varedirektoratet. Derfor er jeg meget glad for, at man nu kommer bort fra en tid, hvor man i høj grad har begunstiget de firmaer, som i 1932 fik et tildelingstal, og som i perioden derefter har været begunstiget på bekostning af den slægt, der er vokset op, og som har været underkastet vilkår, der ikke var lige.